

הוליבוד
לסקול: גזרה מושלמת

כשנישאה לפני שנתיים, אה גארדנר לסרג סינטרה, קרעו בזעם אלפי חיילים אמריקאים את תמונותיה מעל הקירות. את המקומות הריקים מלאו בתמונות כוכבי ג'ון חדשות, הצעות בהוליווד כפטריות אחרי הגשם. מכל המחזרים שלה, לא יכלה למצוא גבר אחד? תמהו רבים. פרנק סינג'ר לא היה מעולם התגלמות הגבריות עלי בים. גופו הקטן והרזה, פניו המזכיר רים חולה אולקוס, עוררו בלב מרבית מעריצותיו את הרשע האימהי שבהן. הוא נמנה על אותם הטיפוסים המעוררים אצל נשים את הרצון לבוא ולהטיל סודר נוסף על כתפיו הדלות.

כדי לשאת את הונוס הנכספת שלו, היה פרנק צריך להפעיל את כל כוח השכנוע שלו, כולל רבדי הלומים נהר והיוזר נמרץ שפורר שערוריה באמריקה. אה ירו' קת העין הואשמה על ידי אגודות הנשים למיניהן בסיתוי גבן נשוי ואב משפחה. התעניינות הכללית עברה לפתע לנטי סינג'ר ושלוש ילדיהם, אחרי שהתעלמו מהם כשך שנים. סטולריותו האגדית של הזמר, בעל הקול המתחטא, ירדה סלאים. מעריציו חיו הצעירות, שאהבו לפרוץ בהיסטריה ולהתעלף התעלפות המונית בקונצרטים שלו, החלו להשמין אותו, מצאו להן אילי חוש.

אויביו הגדולים ביותר של הזוג סינטרה היו העיתונאים. פרנק היה קופץ אגרוף ולמתפל בגידופים איטלקיים על כל צלם שניסה להתערב בחייהם. אה האכזרית בעלת עיני הנחש וההילוך המתפתל, גנשה במרץ לביסוס נישואיה השלישיים, כשהיא מצויידת נסיון חיים.

בעלי הראשון, מיקי רוני, היה פזיו מדי, השני, ארטי שאו, היה אינטליגנטי מדי. הוא היה שולח אותי לקורסים ותוקע לידי ספרי פרויד ושיירי חלט חייטמן, הסבירה אתה. כל מה שאני רוצה הוא בעל ומלוא הבית ילדים. הוליבוד כולה לא היתה מרוצה מן הנישואים הבלתי אכזריים. הר זוג סינטרה הוזמן למסיבות ונשפים, רק כדי להנות את המוזמנים בקישוט יקר כא' זה, ובמחזה חינום של מריבה משפחתית בין השנים חמי המוג. תחילה היו מכחישים שמועות על אידיבנה ביניהם. כשחלק פעם עתונאי לאחה מתאמה על גורתה הנהדרת, ענתה בהתלהבות: שטויות. היא לא תהיה נהדרת זמן רב. אני רוצה בילדים תיכף ומיד.

אך ממדיה הקלאסיים נשאר, בכל זאת, במידתם הקודמת משך שנתיים, במידה רבה בגלל מעבדות, שהיו שולחים אותה לתוך שות ארוכות לאירופה ואפילו לקניה, לצורך

פוש אחר הגבר האידיאלי בעל-בית, שי קלקל את גורתה, סוף.

סרטים
דוקטור רוצח

בתהומות הנפש של הד"ר אנסלן, מחטט הסרט הצרפתי, וכמעט טובע בהם. הד"ר (מישל סימון) היה רופא כפרי מוכבד, עד שפגש את מדלן (ויגי הולט). אתה חי ללא נשואים. הוא מאבד את הקלינטורה שלו, ידידיו גדים לו. הידיד היחיד שנותר לו הוא הבקבוק החריף. אנסלן חושד בעצמו כל הזמן שגלומים בו כוחות חזקים, שאינו יודע עדיין מהם. הכוחות מתגלים לו כאשר בשעת שכרות הרג בהתגששות רוכב אופנוע, התפכח במקום, טישטש בי גאוניות כל סימן של התאונה.

הוכחה נוספת לכשרונו הגאוני באה כאי שר הוא רוצח את מאהבה של פילגשו, מבלי להשאיר כל מפתח לחקירה. המשטרה המי קומית רואה במעשה רצח מושלם, מומינה חוקר מפרים. כדי להעסיק אותו יותר, רוצח הד"ר המשתעמם, באותה שלמות, גם את ידידו, ד"ר טרקליני אנטיתפי ומצוחצה, הי יודע דבר על הרצח הקורם. מוכן שאיש אינו חושד בד"ר המפורז.

בפני השאלה לרצוח או לחדול, הוא עומד פעם נוספת כאשר אהובתו, היודעת את מעשיו, רוצה להסגירו.

כל עתוני צרפת מקדישים מחקרים ומאמי רים לשאלה, אם ייתכן רצח מושלם, או לא קציני המשטרה והחוקר הפריסאי שקר עים כל כך בעצם הוויכוח שאינם מסוגלים לתפוס שאנסלן, שהסגיר את עצמו, הוא שביצע את שורת הרציחות המזהירות. הם סבורים שאהובתו היא שעשתה את, אחרי שכל הסימנים מעידים עליה, כפי שתיכנן זאת אנסלן מראש. הוא נשבע, מאיים, מקלל, אך איש אינו מאמין לו. שולחים אותו הי ביתה ננות.

הרוצח הגאון, שלא זכה להכרה, כותב מכתב המפרט את מעשיו, מתאבד, מקוה שלא ייקבר כטפש. אך תקותו מתבדה. שניה לפני המות הוא מספיק לראות את מכתבו נשרף, במקרה. יש בטרס מידה רבה של אירוניה, אולם אין הוא מגיע לקרסוליו של בדם כחול, שטיפל בגושא דומה. הסרט ראוי להיראות רק בשל משחקו המצויין של מישל סימון.

בקצרה

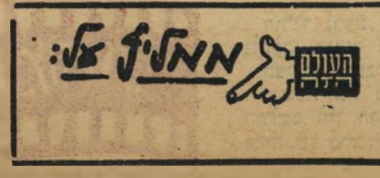
דודנית רחל - הויאציה עלובה על נושא עלוב לא פחות של דפנה-די מירייה, אוליביה דה הבלונד, ריצרד ברטון. תן לנו יום זה. סרטו של אדוארד דימיטרייב, שנחקר בשעתו לפני הועדה לפעולות אנטי-אמריקאיות, על פועלים מהגרים באמריקה. סם ונמקר, לאה פדוכני. גבולות אבודים. סרטו של אמן

כוכבת אלה גארדנר
ילדים תיכף ומיד.

סרטיה. פרנקי היה מצטרף אליה לעתים, רק כדי להפר את השיעמום בריב חוש. לאחרונה חזר הזוג לניו יורק, כשהם מתגוררים בשני בתי מלון נפרדים. הם הודיעו שהם עומדים להפרד. אמרה אה לעתונאים: לא ידעתי שנישאתי לדון זואן הגדול ביותר באמריקה. גם הם לא ידעו.

אלפי חיילים אמריקאים פינו מעל למיטתם מקום לאוהה גרדנר. בינתיים לא נואשה אה, בת ה-30, מחי-

...האכילה?

לא כל אדם מסוגל להיות אלוף-אכילה ארצי, אבל כל אדם עוסק יום יום, ברצונו או שלא ברצונו, באימונים לקבלת התואר, אוכל הרבה או מעט על מנת לחיות (אם כי בין אלוף-האכילה נפוצה דעה הפוכה:

אדם חי - עלימנת לאכול). המסקנה המזינה: גם אלוף-אכילה וגם אוכלים מאולפים מתמצאים למדי בעסקי כרם, לא יתקשו לענות על 16 השאלות הבאות, שרובן מעוררות תיאבון. כל שאלה מכילה כמה רמזים לתשובה הנכונה. בשאלה 14, למשל, מתוק, עשוי שוקולדה, סוכר, שמן ומיני אגוזים. תהיה התשובה "חלבה".

צירוף ראשי-התיבות של 16 התשובות הנכונות מספק אימרת-עידוד ידועה למתחילים בסעודה. האימרה כתובה בכתיב מלא ומכילה, למען החרוז, שגיאת דקדוק קלה.

- 1. גידולם במורח אפריקה נכשל; הצר-
ליח בארץ; מהם מפיקים שמן; שימור-
שיים בקולנוע.
2. מין ירק ירוק;
מכיל ברזל; חביב על
אמהות הרבה יותר מא-
שר על ילדים.
3. מאכל לאומי בול-
גרי, דומה ללכניה, מז-
מותק, בדרך כלל.
4. הגידול העיקרי ב-
החואי, שימוריו מצויינים
לפתן, מיצו לשתייה
ולגלידה.
5. תפוח-אדמה צהב-
הב, מקומי ומתוק, מצוי
יין כשהוא מטוגן.
6. אבקה בעוגה, מין בגלידה.
7. קפה, שאין צורך לבשל אותו, מוגש
לאחרונה בכמעט כל בית-קפה ישראלי.
8. שלגונים, קסטו, תחרות-ענק.
9. איש ירושלים מלפני כאלפים שנה,
מבקריו הרעבים ככלבים היו יוצאים

אנשים

פטר מתפקידו כקצין יחסי-הציבור של הי-
משטרה. לדבריו, ביקש וקיבל חופשה לי-
שלושה חודשים, על מנת לסיים מחזה חדש
וזלהתחיל בכתיבת רומן על רקע מלחמת
השיחור, שייקרא בשם הסמלי מגש הכסף.

אכילת האלופים
כשנודמו השבוע איש גנוסר יגאל
אלון ואיש נען ישראל גלידי לבית-
קפה ירושלמי הוכיחו כי טרם איבדו את
תיאבונם הכפרי: הם לא הסתפקו בארוחת
הבוקר העירונית (ביצה, גבינה, ריבה וקפה)
שהוגשה להם, הורו למלצרית להגיש להם
את כל הארוחה בשנייה.

ברחת האמנים
השבוע קיבל עמום (עוזי ושות') קינג,
בהיר העיניים, מכתב מיידיו החתיק שא-
ליא כן-יאיר, שנשלח מאסמארה שב-
איתריאה. כתב שאלתיאל, שהמשטרה
חיפשה אחריו בקדחתנות בשעה שעלה לי-
מטוס (העולם הזה 837): הוא לא ידע כלל
שמחפשים אחריו, התפעל מנופה של הארץ
הזרה.

טיים, השבועון הגדוע, גילה בשבוע שע-
בי, זריזות עתונאית גדולה מן המדה: בי-
כתבה על פרישת ביי-ג'יי. והליכתו לשדה-
בוקר, הכתיר את תמונתו במלים "ראש"
ממשלה לשעבר, כינה אותו בגוף הרשימה
בכינוי "סוללה שנתרוקנה", הוכיח בזאת
כי אממצייה של מפא"י להציג את מנהיגה
כאיש זקן, עייף ושבור (העולם הזה 839)
לא עלו בתוהו.

כשנכנסה, בשבוע שעבר, שחקנית הקא-
מרי הצה (אחותי איילין) מרון לכסית
עם מטריה בידה, אות לגשם הראשון, חיפ-
שה מקום לתלות אותה, מצא לה שחקן שבי-
אהל, יעקב כנעני, גבה הקומה, מקום
מתאים, תלה אותה על המאוורר הקבוע בי-
תיקרה. כשראה זאת נתן (הסור השביעי)
אלתרמן, המפורסם בליצנותו, ניגש בחי-
שאי ללוח המפסיקים, התנוע את המאוורר,
לצחוקים הרם של כל הגופחים ולתלונתה
של חנה: מי יקנה לי עכשיו מטריה חר-
שה?

הקור שירד על ירושלים השפיע גם על
פאולה בן-גוריון. כשביקרה את בעלה
ערב רותם לטבריה, במשרד ראש הממשלה,
הופיעה בתלבושת מחממת, אם כי לא לפי
כללי הטקס: מכנסי קטיפה בצבע הזית.
כשהגיב שר הפיתוח עבות-הגבות רב
יוסף על הצעתו של חנן רובין, ח"כ
מפ"ם יוצא גרמניה, להקים ועדת חקירה
בכל מקרה ש-24 ח"כים דורשים זאת, טען
שלא ידוע לו על אף פרלמנט בו נהוג דבר
כה, השיב לו בחריפות מגיש ההצעה:
"השר צריך להתרגל למחשבה, שלא כל
דבר שאינו ידוע לו, איננו קיים".

חור, למחרת, בעלה-לשעבר של חנה, הי-
ארכיטקט ארוך-השער יצחק ישר, על
אותה בדיחה (ללא מטריה), חייך לעבר ה-
נמלטים מרוח-הכפור עטופי-מעילים: מה
יש? זה בריא!

סיפר ח"כ חרות בכנסת הראשונה, ובנו
של מורה התנועה, ערי זבטינסקי,
עגול-הפנים ואפור השער, בתשובה לתמהים
על עמדתו החקירה נגד כפייה דתית:
"אומרים לי שאבי היה אדוק, אבל הוא אפי-
לו לא עשה לי בר-מצווה ומעולם לא הייתי
בבית-כנסת".
הכתיש יגאל (דך נבר) מוסינזון (שער
העולם הזה 837) את השמועות, כאילו התי-

יותר מרחיקת לכת היתה השפעת הקור
והגשמים על שלושה צעירים ירושלמיים
ידועים: המשורר אהרן (אלף) אמיר
החל מגדל זקן-לחיים צר ונאה, הפזמונאי
ידידיה (דירי) מנפסי החל חובש
כוממת נערה חרודה-אדומה והצייר יוסי
שטרן החל חובש כובע אוסטרלי צמוד
שוליים.